

Účastníci původního řízení

Žalobce: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Žalovaná: Frontline Digital GmbH

Předběžné otázky

1. Je spotřebiteli u smluv uzavřených na dálku dodáván digitální obsah ve smyslu čl. 16, písm. m) směrnice ⁽¹⁾, jestliže s obchodníkem uzavře smlouvu o účasti na internetové „seznamovací platformě“?
2. Pokud je třeba na první otázku odpovědět kladně:

Vede začátek dodávání digitálního obsahu obchodníkem spotřebiteli ke ztrátě práva spotřebitele odstoupit od smlouvy podle čl. 16 odst. 1 písm. m) směrnice také v případě, že v rozporu s čl. 8 odst. 7 směrnice obchodník předem nezaslal spotřebiteli potvrzení o uzavřené smlouvě s údaji zde uvedenými?

Pokud právo spotřebitele odstoupit od smlouvy v tomto případě trvá:

Musí o tom být spotřebitel předem informován podle čl. 6 odst. 1 písm. k) směrnice?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64)..

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Španělsko) dne 7. června 2019 — Vodafone España S.A.U. v. Diputación Foral de Guipúzcoa

(Věc C-443/19)

(2019/C 328/12)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Vodafone España S.A.U.

Odpůrce: Diputación Foral de Guipúzcoa

Předběžná otázka

Má být článek 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací⁽¹⁾ (Úř. věst 2002, L 108, s. 21) vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby Španělské království, a konkrétně historické daňově autonomní území Gipuzkoa, zatížilo právo na využití rádiových frekvencí ze strany telekomunikačního operátora, který již podléhá dani nazvané daň za frekvenční spektrum, všeobecnou daní z převodu majetku a z listinných právních aktů, která je všeobecně platná pro správní koncese na užívání veřejného majetku, a to v souladu s právními předpisy autonomního území, které upravují uvedenou daň?

⁽¹⁾ Úř. věst 2002, L 108, s. 21.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španělsko) dne 12. června 2019 — WT v. Subdelegación del Gobierno en Guadalajara

(Věc C-448/19)

(2019/C 328/13)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: WT

Odpůrce: Subdelegación del Gobierno en Guadalajara

Předběžná otázka

Je s článkem 12 směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003, o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty⁽¹⁾, a s — mimo jiné — rozsudky Soudního dvora Evropské unie ze dne 7. prosince 2017 (věc C-636/16) a ze dne 8. prosince 2011 (věc C-371/08) slučitelný výklad obsažený v rozsudcích Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) č. 191/2019 ze dne 19. února 2019, kasační opravný prostředek 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), a č. 257/2019 ze dne 27. února 2019, kasační opravný prostředek 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), podle něhož lze výkladem směrnice 2001/40/ES⁽²⁾ dospět k závěru, že jakýkoli státní příslušník třetí země, který je držitelem povolení k dlouhodobému pobytu, který se dopustil trestného činu, za nějž lze uložit trest odnětí svobody v délce nejméně jednoho roku, může a musí být „automaticky“ vyhoštěn, to znamená bez nutnosti jakkoli posuzovat jeho osobní, rodinné, sociální a pracovní poměry?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2004, L 16, s. 44

⁽²⁾ Směrnice Rady 2001/40/ES ze dne 28. května 2001 o vzájemném uznávání rozhodnutí o vyhoštění státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. 2001, L 149, s. 34).